

K četrtemu sešitku Wolfovega slovarja.

(Konec.)

īdom adv. sogleich. Krajačević 255. — *īleka, īloka* f. imē kravi. — *īnašič* m. dim. inaš. Zagrebec 1.509. — *izbrisanje* n. das Auswischen Gašp. 1.942. — *izbriševati* Matakovič 2.31. — *izcicati* Škvorec 247. — *isciguliti* Habd. ad. 837. glej ciguliti. — *izčūtiti* herausfühlen: „Ti si to mogel lehko izčūtiti.“ — *izhukávati*: Koc. Filot. 3.117 srdce naše oduška vleče na vuha, i kakti goder svoje miseli izhukava z jezikom, tak odihava na vuha, čez koja tudže miseli prijemlje. — *iskáranje* n. Gašp. 1.971. Matak. 2.2. — *iskaževati* = izkazovati, Zagrebec. — *izkončati* Habd. ad. 782, Gašp. 1.898. 925. — *izkrátit* denegare: Zagrebec 234 prosil je prijet biti vu s. red tak začnano, da mu milošča ni mogla izkračena biti — *iskrikávati* Matakovič 2.55 iter. izkriknuti. — *izkriknuti* izkriknem ausrufen. Gašp. 1.912. 963 i. t. d. — *izkrikovati* iter. izkriknuti. Matak. 2.119. — *izkupljenje* n. das Loskaufen. Habd. ad. 210. — *izlejáti* = izliti Habd. ad. 167. 766. 999. 1022. — *izmíniti* izminem. Habd. ad. 520. gda jezero let izmine. — *izmišljávanje* n. das Erdichten, excogitatio Koc. Fil. — *izmišljenje* n. Erdichtung. Zagrebec 1.215, 240 Koc. Fil. 3.87.

M. Valjavec.

L I S T E K.

Družba sv. Cirila in Metoda nam je poslala nastopni poziv:

Slovenci! Družba sv. Cirila in Metoda nosi v sebi vesoljno Slovenstvo, a najmilejši so ji ta trenutek rojaki onostran Karavank

Zakaj? Zato, ker smo storili zanje do sedaj najmenj.

Vender pa jim je materina beseda tako ljuba kot nam vsem drugim Slovencem in ohraniti jo želé sebi in svojim potomcem prav tako, kot to želimo mi vsi.

Že dolgo časa je iz navedenega vzroka v namenih podpisane družbe slovenska ljudska šola v Velikovci na Koroškem.

Vodstveni seje naše družbe sklep pa je bil te dni tak, da začnemo s prihodnjo ponadjo zidati v Velikovci slovensko šolo, ki bode štirirazredna in izročena č. šolskim sestram iz materine hiše v Mariboru.

Že imamo prav blizu mesta za 1250 gld. nakupljen tej šoli prelep stavbinski prostor; šola z bivališčem za sestre pa nas utegne stati okrog 15.000 gld.

Rojaki po vseh pokrajinalah našega ozemlja! Naša velikovška stvar Vam bodi, prosimo Vas, pri srci tako, kot so Vam pri srci Vaše najožje rodbinske stvari.

In Ti, rodoljubno ženstvo po Slovenskem! Ti si v, naši družbi izpričalo požrtvalnost, o kakeršni ni vedela praviti do danes slovenska zgodovina. V svesti smo si tega, da boš tudi ob tej naši koroški šoli našlo srečnih potov in onih načinov — ki Ti je naréče Tvoja domoljubna iznajdljivost.

Vsek »Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda« prispeli najmanjši dar nas je volja objaviti v naših časopisih.

Slovenci! S tem označenim Vam činom stopimo pač z mogočnim korakom naprej v prospeh verskih teženj med nami; v prospeh dinstiške mu četu našega ljudstva; v prospeh in brambo naše narodnosti v ljubljeni slovenski domovini.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dné 19. novembra 1894.

Tomo Zupan,
prvomestnik.

Luka Svetec,
podpredsednik.

Andrej Zamejic,
ud družbinega vodstva.

Knjige „Družbe sv. Mohorja“. Kakor vsako leto, razposlala je tudi letos »Družba sv. Mohorja« svojim članom po šesteru knjig, namreč: 1. »Zgodbe svetega pisma« Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampe. I. del: Zgodbe starega zakona; I. snopič. 2. »Krščansko devištvo« Nauki, vzgledi in molitve za dekleta. Spisal Anton Martin Slomšek, bivši knez in škof lavantinski. 3. »Umná živinoreja« Slovenskim gospodarjem v pouk popisal Franjo Dular, okrožni živinozdravnik. I. knjiga: Kako se domača živila zdrava ohrani. 4. »Naše škodljive rastline v podobi in besedi.« Opisal Martin Cilenšek, profesor na dež. gimnaziji v Ptaju. III. snopič. 5. »Slovenske Večernice za pouk in kratek čas.« 48. zvezek. 6. »Koledar družbe sv. Mohorja za navadno leto 1895.« — Prostor nam je pretesen, da bi natančneje poročali o vsaki teh knjig; zato bodi dovolj samó nekaj občih besed. Krasna je precej prva knjiga »Zgodbe svetega pisma«, in to po svoji notrauji uredbi in po zunanjji obliki. Uravnana je tako, da je besedilo Sv. pisma samega tiskano z večjimi, razlaganje pa z manjšimi črkami. Prestavljal je g. pisatelj naravnost iz vulgate, dobro pa mu je rabilo tudi slovensko Sv. pismo, katero je izšlo v Ljubljani ob troških škofa Antona Alojzija Wolfa. Beseda je povsod gladka, razlaganje lahko umevno, takó da je naše ljudstvo lahko hvaležno takó g. pisatelju, ki se je trudoljubivo lotil velikanskega in težavnega posla, in družbinemu odboru, ki se ni ustrašil troškov za premnoge izborne slike in za elegantno obliko, s kakeršno se ne ponaša nobena dosedanjih družbinih knjig. — »Krščansko devištvo« Slomškovo je učakalo že osem natiskov, kar je najboljši dokaz, kako priljubljen je ta molitvenik. Družbino novo izdajo jø oskrbel č. g. M. Lendovšek, župnik v Makolah, in jo pomnožil z nekaterimi prav koristnimi dodatki; tudi je ta izdaja po svoji zunanjji obliki dosti priročnejša in čednejša, nego so bile prejšnje. — O »Umní živinoreji« Dulárjevi naj izpregovoré strokovnjaki. Očito je bilo treba take knjige, zakaj Bleiweisova knjiga o tej stroki je že davno pošla, in drugih tudi nismo imeli razven podobne Govekarjeve knjižice. Gospod Dulár je osnoval svoje delo po predavanjih, katere je poslušal na Dunaji, in po svojih izkušnjah, takó da prav nič ne dvojimo o veliki vrednosti te knjige, po kateri naj se le vestno ravnajo naši živinorejci. Pripovedovanje ni nikjer zamotano, nego povsod preprosto in zato lahko umevno. — Cilenškove »Naše škodljive živali v podobi in besedi« tudi v svojem letošnjem tretjem snopiči ne zaostajajo za prejšnjima snopičema. Na glas moramo pohvaliti g. pisatelja, česar vrline so našim čitateljem itak znane iz njega spisov v našem listu, da tako skrbno spisuje delo, o katerem bode seveda šele potem izreči končno in jasno besedo, kadar izide poslednji snopič. Posamične rastlinske vrste pojasnuje obilo slik, ki so vse pogojene prav dobro. — V »Slovenskih Večernicah« čitamo zbirko prav lepih in zanimljivih spisov, katere so objavili M. Slekovec, Fr. Kavčič, J. Štrukelj, Žaljski, † J. Freuensfeld in J. St.; takisto prinaša »Koledar« dokaj izbranega pripovednega pesniškega in